

forsamling nu har taget, maa Forhandling finde Sted, forinden Arbejdet kan genoptages.

Med Højagtelse
M. Darup.“

Jeg tilføjer: „Saaledes foranlediget undlader man ikke at forespørge, hvorvidt man skulde ønske, at Ministeriet paa Foranledning af ovenstaaende Meddelelse skal foretage noget Skridt for at tilvejebringe yderligere Forhandlinger.

Det bemærkes, at Ministeriet i hvert Fald forbeholder sig at tage Initiativet i saa Hensende, saa snart Omstændighederne maatte forekomme det gunstige for Opnaelsen af et tilfredsstillende Resultat.“

Jeg afventer Svar fra Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, og førend det er kommet, og jeg har hørt denne Organisations Mening, er det ikke min Agt at foretage mig yderligere, men Ministeriet har stadig sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og Ministeriet vil skride ind, saa snart der er Udsigt til et tilfredsstillende Resultat. Med et tilfredsstillende Resultat mener jeg et Resultat, som bringer faste og rolige Arbejdsforhold i Havnen. Hvornaar dette kan ske, afhænger imidlertid af Omstændighederne. Det er ikke til at undres over, om Arbejdsgiverne nu kunde have Lyst til at føre denne Kamp til den bitre Ende overfor Havnearbejderne, saaledes som disse har baaret sig ad overfor dem, men det er dog muligt, at der kan blive Lejlighed til at faa denne Strid afkortet ved Forhandling.

Dette om denne Strejke. Angaaende Sagen i Almindelighed vil jeg henpege paa, at Ministeriet altsaa har anmodet en Kreds af Mænd om at foretage Overvejelser, og at man paataenker Foranstaltninger mod ulovlige Strejker og Lockouter, samt at Ministeriet ved hvert enkelt Tilfælde af Arbejdsstandsning, som truer Samfundet i videre Omfang med stort Tab, vil gøre, hvad det anser for hensigtsmæssigt, for at bringe Arbejdet i Gang. Det hjælper imidlertid ikke med Trusler, som man ikke kan gennemføre, og tvinge Arbejderne til at gaa i Arbejde i Havnen kan man ikke, eftersom vi ikke har Slaveri her i Landet. Et Monopol for Arbejderne kan der dog kun være Tale om i den Forstand, at Arbejdsgiverforeningen vistnok ikke har opfordret andre Arbejdere til at arbejde i Havnen. Det er et Spørgsmaal, om Arbejdsgiverforeningen vil gøre det, men det staar jo i dens Magt at opfordre andre Arbejdere til

at tage Arbejde i Havnen. Formodentlig maa den anse det for at være i dens egen Interesse ikke at gøre det eller hidtil ikke at have gjort det; men det beror altsaa paa Arbejdsgiverne, om Arbejdet maa tages op af andre. Det maa vel Tiden vise. Men som jeg allerede een Gang har sagt, jeg tror, at Arbejdsgivernes Organisation staar stærkt og roligt i dette Øjeblik og har en fast og maadeholden Opfattelse af, hvorledes den skal optræde i denne Sag. Og da jeg ikke tror paa, at der fra Udlandet strømmer store Pengemidler til Havnearbejderne, tænker jeg, at Omstændighederne ogsaa vil lære Havnearbejderne at vise Maadehold, og at der derfor er Mulighed for, at denne Strejke ikke bliver fortsat saa længe. Hvad Ministeriet kan gøre for at bringe de to Parter sammen til Forhandling og bringe Strejken ud af Verden, skal ikke noget Øjeblik blive forsømt.

Ordføreren for Forespørgerne (J. C. Christensen): Forholdene er i Virkeligheden saadanne, at der vilde være de bedste Chancer baade for Rederne, for Havnen og for Arbejderne til at tjene store Penge, naar man ellers sørgede for, at Maskineriet gik sin rolige Gang. Her er store Udførselsmuligheder for vort Land, der er store Indførselsmuligheder, der er store Transitmuligheder, Skibene vilde befare Havnen tidlig og silde, Arbejdet i Havnen vilde være stærkt pulserende, naar der ikke var Brud paa Overenskomsterne, og der var Arbejdsvilighed til Stede. Det er ogsaa min Mening, ligesom det er Forespørgernes i det hele, at naar Priserne stiger, som de gør, naar Forholdene er blevet, som de er, bør Arbejderne selvfølgelig have deres Part af Fortjenesten. Det kan vi meget godt unde dem, det er saa rimeligt, at de faar Part heri. Og jeg kan ogsaa være enig med Ministeren i, at Overholdelsen af en Kontrakt noget maa bero paa, at de Forudsætninger er til Stede, under hvilke den i sin Tid er indgaaet. Derfor vil det være rimeligt, naar alt er gaaet, som det er, at Arbejderne rejser Forhandling om at faa ogsaa deres Part af den Fortjeneste, der i stigende Grad er til Stede. Men det er højst urimeligt og højst urigtigt, at de uden videre nedlægger Arbejdet, oven i Købet for saadanne Smaatterier, som det jo i Virkeligheden var, hvad Ministeren her nævnede, han var jo ogsaa enig i, at det var Smaatterier. Derfor er det højst beklageligt, at disse Arbejdsstridigheder finder Sted. Det